

tens Interesse, at Sagen berøede, indtil en ny Rigsdag eller et nyt Landsting kunde sammentræde, at overgiye en saadan Sag til videre Behandling og Tilendbringelse paa sædvanlig lovlig Maade; men man har faaet meget mindre troet at burde inklade sig herpaa, da dette Spørgsmaal ligger udenfor nærværende Lov.

ad § 3.

Udvalget tillader sig at foreslaae eftersøgende Eedsformular, der mere nærmer sig den i D. L. 1—5—1 foreskrevne Dommered!

„Jeg lover og sværger for Gud den Alvidende, at jeg som Medlem af Rigsretten vil handle, kjende og dømme retfærdigen og overensstemmende med Rigets Grundlov og dets øvrige Love, og ikke i nogen Maade ansee Vold, Magt, Frændskab, Venkskab, Gunst eller Gave, Had, Avind eller Rid, men alene have Gud og Retfærdighed for Die. Saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord!“

ad § 4.

Ordene „nævnligen med“ i 2den Linie foreslaaes ombyttede med „saasom af“, hvorved det klarere vil fremtræde, at Hensyn til Rigets udvortes Forhold kun er anført som een af de særdeles Grunde, der kunde bestemme Retten til i enkelte Tilfælde ikke at holde sine Forhandlinger for aabne Døre.

ad § 5.

Udvalget indstiller, at der til Slutningen af denne Paragraph føies:

„Til Formandens Valg udfordres over Halvdelen af Stemmerne“.

Ordene „ældste valgte Medlem af den nævnte Domstol“ foreslaaes ombyttede med „øverste af de af den nævnte Domstol valgte Medlemmer“.

Bag. 3 i første Linie: istedetfor „sungere“ kunde bedre sættes „beklæde sit Sæde“.

ad § 6.

Sætningen „og angivne i Thingets Skrivelse“ bør formeentligt, som aldeles overflødig, udgaae.

ad § 7.

Denne Paragraph formener man at burde udgaae paa dette Sted, og i Forbindelse med nogle yderligere Bestemmelser optages efter Udfæstets § 18 med forandret Redaction.

ad § 9.

Da der under en Sag kan blive Spørgsmaal om at belægge Andre end Tiltalte med Arrest, foreslaae vi at tilføie efter „Tiltalte“ i 1ste Linie „eller Andre“.

ad § 10.

Det foreslaaes at ombytte Ordet „Forybrydelsessager“ med „offentlige Sager“, da denne Benævnelse bedre omfatter de Sager, om hvis Behandling ved Rigsretten der kan blive Spørgsmaal.

ad § 11.

Udvalget indstiller at affatte Begyndelsen af denne § saaledes:

„I de Sager, der efter Folkethingets Beslutning anlægges imod Ministre, udnævner dette Thing, og ide ellers under Rigsretten henhørende Sager Justitsministeriet, en offentlig Anklager, hvortil Folkethinget kan vælge enten en Sagfører eller en anden Mand, som dertil findes stikket og villig, hvorimod Justitsministeriet dertil bekliffer en af Højesterets Advocater.“

ad § 12.

Da ingen Virkning er knyttet til Undlæbelsen af at afgive den i Paragraphens første Punktum omhandlede Erklæring, formene vi, at Sætningen „hvorom han — er ham afæstet“ kan aldeles udgaae. Vi foreslaae derhos at ombytte i 5te og 6te Linie Ordene: „Det Offentlige“ med „Justitsministeriet“ og „skal tages“ med „udnævnes“.

ad § 13.

Da de Forskrifter, som denne § indeholder om Barslet, hvormed Tiltalte skal stævnes, ikke forekomme os udtømmende og fyldestgjørende, indstille vi, at Paragraphen affattes saaledes:

„Saa snart Anklageren er udnævnt, og den Anklagede er givet Leilighed til at faae en Forsvarer bekliffet, om han vil det, eller, naar han